

РЕШЕНИЕ

№ 2632

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Тасков, като разгледа дело номер **1808** по описа за **2011** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН. Производството е образувано по жалба на „Р. 2.” Е. със седалище гр. С., чрез процесуалния му представител адв. К, срещу съдебно решение без дата по нахд № 8402/2010г., постановено от СРС, НК, 14 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 231 от 29.04.2010г. на Началника на М. С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 47008,82 лв., представляваща двойния размер на дължимия акциз на основание чл. 114а ал. 1 от ЗАДС и на основание чл. 128 ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове на жалбоподателя за нарушение на чл. 91б от ЗАДС, както и с което е наредено поради липсата на стоката „Р. 2.” Е. да заплати нейната раностойност в размер на 32 185,59 лв. В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението на СРС е необосновано и постановено в противоречие със събраните по делото доказателства. На второ място твърди допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а именно неизсняване на обективната истина, непълнота на доказателства и липса на мотиви на първоинстанционното решение. На трето място твърди противоречие със закона, а именно, че не е изследвано кой е адресатът на административно – наказателната норма и дали правилно е била ангажирана отговорността на касатора. Твърди, че отговорното лице за спазване на режима е титулярът на режима по смисъла на § 1 т. 16 от ДР на ЗМ, който в конкретния случай не е жалбоподателят. Твърди и че не е извършено

вмененото нарушение, тъй като стоката бензин е разтоварена в надлежния склад на с. Байкалово, но видно от събраните гласни доказателства, от административния орган не е направена проверка на място, за да бъде установено това, а само по документи неправилно е прието, че бензинът не е разтоварен на съответното място. Исканото оспорено решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител юрк. П изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното съдебно решение – законосъобразно и иска същото да бъде оставено в сила.

Представителят на С. прокурор Т изразява становище, че жалбата е неоснователна, а съдебното решение на СРС – правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, подадена е от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна и е доказано извършеното нарушение. Приел е, че горното се установява от представените по делото писмени доказателства и се потвърждава от събраните гласни доказателства – разпитите на свидетелката Б - актосъставител. Приел е, че извършеното нарушение е безспорно доказано, тъй като в клетка „С” (латинско) на придружителния административен документ (ПАД) № 79 от 12.03.2010г. е изрично посочено мястото на получаване на стоката, като в същото е посочено гр. С., като по този начин е приел, че действително е нарушена разпоредбата на чл. 91б от ЗАДС, за което правилно е наложена санкцията по чл. 114а от ЗАДС.

Настоящият състав намира, че така постановеното решение е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона, по следващите съображения.

На първо място съобразно разпоредбата на чл. 56 от ППЗАДС „При движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз стоките задължително се съпровождат от ПАД, който се издава в пет екземпляра”. Съобразно ал. 2 на посоченото разпоредба „Образецът, формата и реквизитите на екземплярите на ПАД са определени в приложение № 8”. В обяснителни бележки към Приложение № 8 към чл. 56 ал. 2 от ППЗАДС е посочено, че в клетка 7 от ПАД се посочва получателят с пълното му наименование, а в клетка 7а се посочва „Място на доставка: действителното място на доставка, ако стоките не са доставени на адреса, посочен в Клетка 7”. В конкретния случай в ПАД № 79 от 10.03.2010г. в клетка 7 е посочен адресът и седалището и наименованието на получателя, а в клетка 7а е посочено, като място на предаване BG005800R0032 като това е номера на удостоверение на регистриран получател с местонахождение на обекта за получаване с. Б, общ. Р. В тази връзка и във връзка с правилата за попълване на ПАД е видно, че като място на доставка в клетка 7а е посочен обектът в с. Б, който е одобреният обект за разтоварване на акцизни стоки на касатора.

На следващо място в обяснителните бележки към приложение № 8 към чл. 56 ал. 2 от ППЗАДС е посочено, че в клетка В се посочват следните обстоятелства, а именно: „Ако по време на движението, местоназначението на стоките се промени от посоченото в клетки 7 или 7а, изпращачът или неговият представител

трябва да посочи новото място на доставка в Клетка В”, а в Клетка С „Потвърждение за получаване: посочва се от получателя”. Видно от събраните по делото доказателства, а именно представеното по делото ПАД № 79 от 10.03.2010г., при контрол на който е издаден АУАН и НП, е, че в посочения ПАД, клетка В не е попълнена, т.е. не е налице промяна в местоназначението на стоките. За да състави АУАН и НП административният орган се е позовал на посоченото в клетка С от ПАД отбелязване гр. С., като е приел, че при извършен документален контрол, с попълването на гр. С. в клетка С се установява промяна на местоназначението на стоките и разтоварването им не в с. Б, а в гр. С.. Това е незаконосъобразно, тъй като видно от обяснителните бележки към приложение № 8 за попълване на ПАД в клетка С се удостоверява само и единствено, че стоката е получена, като се посочва датата и мястото, на което получателят получава стоката. В случай, че има промяна на местоназначението на стоката и мястото на разтоварването е различно от посоченото в клетка 7а, то същото следваше да бъде установено с отбелязване в клетка В, която обаче в конкретния случай е празна.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че неправилно СРС е възприел само констатацията на административния орган за това, че попълването на клетка С е достатъчно да се приеме, че вмененото нарушение е действително извършено. Съдът намира, че при съставяне на АУАН и НП административният орган не е изпълнил задължението си да установи по безспорен начин извършеното нарушение и нарушителят, тъй като се е позовал само и единствено на документалната проверка на ПАД, като не е събрал други доказателства във връзка с констатираното нарушение. Видно обаче от горезложеното във връзка с обяснителните бележки по приложение № 8 от ППЗАДС, от попълнената клетка С само не може да бъде установено по безспорен начин, че стоките не са разтоварени в обекта посочен в клетка 7а от ПАД.

Във връзка с всичко гореизложено настоящият състав намира, че неправилно съставът на СРС е приел, че вмененото на нарушителя нарушение е установено по безспорен начин, като по този начин е постановил решение в противоречие със закона. Настоящият състав намира, че от събраните в хода на административното производство, както и от събраните пред първата инстанция доказателства не се установява по безспорен начин извършеното нарушение, като това се потвърждава, както от събраните писмени доказателства, така и от събраните гласни такива – от разпита на свидетелката Бурулянова – актосъставител, е видно, че същата е приела, че е извършено нарушението само въз основа на попълненото в клетка С на ПАД, без да извърши проверка на място и без да събере други относими към доказване на нарушението доказателства. Като на последно място настоящият състав намира за необходимо да отбележи, че от представените пред касационната инстанция писмени доказателства по безспорен начин се установява, че стоките, предмет на Нп са разтоварени не в гр. С., а в с. Б, съобразно издаденото удостоверение за регистрация на регистриран получател.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд С. – град, XI Касационен състав смята, съдебното решение без дата на СРС, НК, 14 състав по нахд № 8402 по описа за 2010г., е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено, като предвиде недоказаността на вмененото на касатора административно нарушение, намира, че вместо него следва да бъде постановено друго решение, с което се отменя НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение без дата по нахд № 8402/2010г., постановено от СРС, НК, 14 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 231 от 29.04.2010г. на Началника на М. С., с което е наложеното административно наказание имуществена санкция в размер 47008,82 лв., представляваща двойния размер на дължимия акциз на основание чл. 114а ал. 1 от ЗАДС и на основание чл. 128 ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове на жалбоподателя за нарушение на чл. 91б от ЗАДС, както и с което е наредено поради липсата на стоката „Р. 2.” Е. да заплати нейната раностойност в размер на 32 185,59 лв и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 231 от 29.04.2010г. на Началника на М. С., с което е наложеното административно наказание имуществена санкция в размер 47008,82 лв., представляваща двойния размер на дължимия акциз на основание чл. 114а ал. 1 от ЗАДС и на основание чл. 128 ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове на жалбоподателя за нарушение на чл. 91б от ЗАДС, както и с което е наредено поради липсата на стоката „Р. 2.” Е. да заплати нейната раностойност в размер на 32 185,59 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: